

N:o 231.

Af herr **F. E. Neess**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om beskattning af socker.

Då en inom landet tillverkad industriell produkt skall underkastas beskattning eller så kallad accis, torde det ligga i landets intresse, att de förhållanden, under hvilka industrien på grund af beskattningen kommer att arbeta, så litet som möjligt afvika från de naturliga förhållanden, under hvilka industrien skulle hafva arbetat, om någon beskattning icke ägt rum. Nödvändigheten att tillämpa denna regel blifver mera öfvervägande, ju viktigare för landet industrien i fråga är.

Att vid öfvergång från ett beskattningssätt till ett annat hänsyn bör tagas till den utveckling industrien under det gamla beskattningssystemet tagit, så att icke särskilda grenar af industrien vid införandet af det nya systemet blifva utan tvingande nödvändighet straffade för det de, under hägn af landets lagar, utvecklats på ett sätt, som icke fullt passar in med de lagar, som först senare blifvit påtänkta, torde äfven vara en princip, som öfverallt är erkänd.

Uti det »utkast till förordning om beskattning af socker» som åtföljer »betänkande med förslag angående beskattning af hvitbetssockertillverkningen, afgifvet den 17 maj 1904», och som utgör grunden till nu gällande sockerlagstiftning, lyder § 14:

»Tillverkare äger att äfven utom fabriksområdet men i fabriken närhet upplägga obeskattadt socker i magasin, som uteslutande användes till förvaring af sådant socker. Sådant magasin skall räknas till fabriken och skall stå under kronans lås. Såvida Kungl. Maj:ts befallnings-

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 98 Häft. (N:o 231.)

hafvande ej medgifver undantag, skall sådant magasin ligga inom en kilometers afstånd från fabriken.»

Anledningen till att just en kilometer bestämdes som maximum för det afstånd, på hvilket ett sockermagasin finge ligga för att kunna räknas till en fabrik, var, att i Landskrona redan ett af flera skånska sockerfabriksbolag för sockerlagring särskildt byggdt dylikt sedan flera år var beläget, visserligen rätt långt från där varande fabrik, men dock inom nämnda afstånd, och att kommitterade ansågo rättvist, att detta magasin fortfarande som hittills finge ostördt begagnas till det därmed afsedda ändamålet.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition till 1905 års Riksdag angående sockerbeskattningen hade i § 14 bestämmelser om ett maximiafstånd af en kilometer borttagits.

Bevillningsutskottet yttrar emellertid i sitt betänkande n:o 21 angående § 14:

»Till det af Kungl. Maj:t framlagda förslaget, att tillverkare skulle äga att äfven utom fabriksområdet men i fabriken närhet upplägga obeskattadt socker i magasin, hade kommitterade fogat den bestämmelsen, att sådant magasin skulle, därest Kungl. Maj:ts befallningshafvande ej medgäfvit undantag, ligga inom en kilometers afstånd från fabriken.

Detta kommitterades förslag har herr Faxe upptagit i sin motion, och läser anledningen därtill vara, att vid en af de skånska sockerfabrikerna för närvarande finnes ett sockermagasin, som, ehuru beläget på mindre än en kilometers afstånd från fabriken, genom sin belägenhet i öfrigt till äfventyrs icke skulle anses ligga i fabriken närhet. Då det torde ligga i tillverkarens intresse att i framtiden förlägga dessa magasin så nära fabriken som möjligt, synes ett allmänt stadgande af den innebörd kommitterade förordat icke vara af nöden, men med hänsyn till det omförmälda fallet torde ett öfvergångsstadgande beträffande redan befintliga magasin böra i förordningen inflyta, och har i följd här-af ett tillägg gjorts till 47 §.»

Sedan Riksdagen beslutat i enlighet härmed har äfven det i Landskrona belägna ofvannämnda magasinet varit i beskattningsafseende betraktadt såsom tillhörande raffinaderiet därstädes, och har staten alltså burit därå belöpande kontrollkostnader.

I Kungl. Maj:ts nåd. proposition n:o 81 till innevarande års Riksdag angående vissa ändringar i förordningen om sockerbeskattningen har §

15, hvilken motsvarar här förut under n:o 14 omtalade §, blifvit försedd med följande tillägg:

» Erfordras särskild kontrolltjänsteman för kontrollen öfver uppläggning eller uttagning af socker vid sådant magasin, vare tillverkaren skyldig ersätta statsverket den däraf föranledda kontrollkostnaden. »

Skulle Riksdagen besluta, att detta tillägg skall tillfogas paragrafen, blifver naturligtvis följdén, att, sedan staten icke längre betalar kontrollen, kostnaderna för lagringen blifva högre. Det torde emellertid ligga i statens intresse att underlätta lagringen af socker, ty det är absolut nödvändigt att tillverkarne hålla stora sockerlager, såvida icke en import allt som oftast skall blifva nödvändig. Sockerskörden utfalla nämligen ytterst ojämnt och om tillverkarne endast kontraktera den areal, som under goda år räcker att fylla landets behof, kommer den tillverkade sockermängden under dåliga år icke på långt när att täcka konsumtionen.

Då jag i öfverensstämmelse med hvad ofvan är sagdt anser orättvist att på sätt, som skulle ske, om kungl. propositionen i ifrågavarande afseende vunne Riksdagens bifall, mera beskatta en del af sockerindustrien än den öfriga, och då jag dessutom anser, att Riksdagen icke har någon anledning frångå hvad den 1905 beslutit, tillåter jag mig hemställa,

» att § 15 uti det i Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 81 framlagda förslaget till förordning om beskattning af socker får följande lydelse:

1) Tillverkare äger att äfven utom fabriksområdet men i fabriken närhet upplägga obeskattadt socker i magasin, som uteslutande användes till förvarande af sådant socker. Sådant magasin räknas till fabriken och skall stå under kronans lås.

2) Tillverkare äger att när han så önskar få tillträde till magasin, där han har obeskattadt socker upplagdt, men skall därvid kontrolltjänsteman vara närvarande. »

Stockholm den 9 april 1907.

F. E. Neess.